

ЗАЯВА ПРЕДСТАВНИКА "ВУКОПСІЛКИ".

Тов. Д. Кудря, головний представник української кооперації за границею, помістив в старокраєвих українських газетах наступну заяву:

З приводу заяви добр. В. Д. Ковалю, що була поміщена у 101 ч. газети "Українська Трибуна", отримав честь просити Редакцію дати місце наступній моїй заяві, як єдиного правосильного представника Всеукраїнської Кооперативної Спілки "Вукопсілки".

1) Добродій В. Д. Коваль, бувши головою Центрального Сільсько-господарського Союзу "Центра", 1 1/2 року тому наваж розійшовся в поглядах на кооперативне будівництво на Україні навіть з усіма українськими кооператорами і своїм правлінням "Центра" і після постанови сего правління про злиття Центру з Вукопсілкою відійшов від кооперативної роботи і нічого спільного з українською кооперацією не має, а останній рік він був професором державного політехнікума та Інституту Народного Господарства.

2) Ні Централ, ні Українбач на Україні не існують. Перший ще рік тому назад злився з Вукопсілкою, а другий частково був націоналізований радянською владою, а частинкою злився також з Вукопсілкою.

3) Коваль не є членом правління Центроспілки, бо такої організації на Україні нема і ніколи не було. В маю місяці минулого року був лише проект організації кооперативного Центру під такою назвою, але сей проект не був прийнятий Всеукраїнської Кооперативної Спілки "Вукопсілки" під скороченою назвою "Вукопсілка".

4) При організації Вукопсілки я, особисто, не виступав від імені Дніпропрозою, хоч і мав на се уповноваження. Я брав участь в організації Вукопсілки як делегат Всеукраїнської робітничої кооперативної секції "Урабесекції". Від Дніпропрозою в сій справі виступали з початку Галевич, а пізнійше, коли Київ був занятий польськими військами, Москаленко і Лебенко.

5) Вукопсілка є центр всієї української кооперації, організований згідно проекту статуту, зробленого пленумом правління "Урабесекції", Дніпропрозою, Полюра, Південного Правління Центроспілки. Крім того статут Вукопсілки зареєстровано державним кооперативним комітетом 25. червня 1920 року.

Вукопсілка визнана, як Головний Кооперативний Центр України, згідно уповноважень Дніпропрозою в серпні минулого року а також всіма губернаторськими кооперативними зібраннями, що відбулися в маю і в червні місяцях сего року і зрештою Всеукраїнським Кооперативним Зібранням уповноважених в серпні сего року.

6) Як головний представник Вукопсілки за кордоном я маю довіреність від правління "Вукопсілки" з датою 11. липня 1921 р., посвідчену комісаріатом зовнішніх зв'язків У.С.Р. 11. липня с. р. під ч. 348. Са довіреність представлена чеському міністрові закордонних справ.

7) Відповідним чином завірив листи на моє ім'я на імя бувших представників різних кооперативних союзів, в котрих листах, між іншим, зазначено, яким шляхом Вукопсілка організована і що се кооперативне майно за кордоном повинно перейти до Вукопсілки, на предмет транспортування його на Україну, підписані бувшими членами правління Дніпропрозою: Кольчак, Ботвинівським, Галевичем, Височанським, Чувачковим і Коричевським; бувшими членами правління Центру: Головком, Шеметовим; бувши членами правління Українбачу: Чоловським і Мельничковим; за Книгоспілку: Добрянським; за Молодарицю: Стахівським а також всім правлінням Вукопсілки.

8) Вукопсілка ніякого відношення не має до арештів на Україні, протинно, коли вона одержувала відомості про арешт когось із кооперативних робітників, то негайно вживалася Вукопсілкою усіх можливих заходів, щодо скорого звільнення справи та визволення арештованого.

9) Що до самого Ковалю, то він за кордоном є звичайним емігрантом, який не має ніяких уповноважень від українських кооперативних установ, бо на службі давно у них не лічить ся і їх представником не є.

Колиб у Д. Ковалю й залишилися як документи чи уповноваження від бувшого Центру, то вони або мають дати до часу злиття Центру з Вукопсілкою і таким чином являють ся вже недійсними, а колиб такі документи мали пізнійшій дати, то вони безумовно були сфальшовані.

Таким чином вся заява Д. Ковалю є ні на чому не основана, гідка по своїм змісту, неправда.

Прага, (Narplavni ul. 7), 30. IX. 1921.

Д. Кудря,
головний представник
"Вукопсілки" за кордоном.

ЗАЯВА М. ЛЕВИЦЬКОГО, ПРЕДСТАВНИКА У.С.Р.Р. В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ.

Від уповноваженого представника Української Соціалістичної Радянської Республіки в Чехословаччині одержала редакція львівського "Вперед" отсей лист:

З приводу листа В. Ковалю, що вміщений у 107 ч. часопису "Українська Трибуна", та викликаній сим листом заяві до Вашої Редакції від головного представника Всеукраїнської Кооперативної Спілки "Вукопсілки" за кордоном Д. Е. Кудрі, отримав офіційно заявляю наступнє:

1) Всі документи, на які посилається в своїй заяві Д. Е. Кудря, мені відомі і дійсністі їх є взагалі безсумнівною;

2) До Української Кооперативної Спілки ніколи не було відношення. За кордон виїхав він в цілях уникнути відвічальності за те, що будучи головою Центру, що до злиття останнього з Вукопсілкою, одержав від різних радянських установ, наперед однієї цілі, декілька десятків мільйонів карбованців, а витратив їх, як вийшло ся, не по призначенню, а для особистих справ і за се підлягає карному судові У.С.Р.Р.

Уповноважений представник У.С.Р.Р. в Чехословаччині: М. Левицький.

ПАНСЬКИЙ БОГ.

Той бог панський є золото. Тому вони молять ся, за него лють кров, гризуть один одного горло, дають трудовий нарід. За золото готові вони віддати і душу і тіло, продати рідну матір, убити власних дітей. Золото панує над панським світом.

Скільки ж його, того золота і де воно се найбільше богує?

Золото важить ся на так звані унії. Унія коштує коло сорок карбованців. Бережуть його пани не тільки готівкою (гривнями), але і цілими грудками, ріжними виробами і золотом піском.

Отже на всьому світі, як повідомляє одна англійська газета, тепер налічується 1.000.000.000 (одні мільярд) уній золота.

Найбогатша на золото країна Америка: там його є 200 мільйонів уній, з них 160 міль. — гривнями. Значить мало не половину всього світового золота в руках у Американців. Се найкапіталістичніша і найнабагатіша країна в світі.

100 міль уній золота є в Індії, в багатих індійських князів, так званих "радж", але не гривнями, а ріжними прикрасами, коронами, наручниками, каблучками. "Раджі" — одні з найбагатіших людей у світі, а народ їхній — з найгірших голодранців. Що року Індійці гинуть з голоду цілими мільйонами. Чистого капіталу в Індії мало — всього 6 міль уній.

Треба пам'ятати, що Індія належить до Англії і в самій Англії є 50 міль уній золота, з них 47 — гривнями. Тому Англія — другий багатий світ. Через те Англія і Америка найбільші вороги і всі пророкують близьку між ними війну.

Третім капіталістом є Франція. Вона має 52 міль уній. Четвертим — Японія: 30 міль уній золота. Борючись проти найбільшого капіталіста — Америки, вони тулять ся до Англії, щоб разом боронити ся від зажерливих Американців.

С. Підліпенко.

ПАНСЬКІ МРІІ.

Що роблять наші пани за кордоном? Чи загубили надію знову повернутися на Україну і сісти на широкі труди наші народи.

Ні, товариші, — сеї надії вони не загубили, хоч Червона Армія вже скільки разів одого доброго проучає, а закордонні буржуї зривають ся вже допомогти їм військом, зброєю і гривнями, бо се їм вже в добру копійку коштує.

Але надіють ся наші пани та підпалки на другого спільника — на голод.

Вони знають, що Радянська влада держить ся на робітниках і сільській бідноті. Вони знають, що господарство в нас після страшної сьомірічної війни полпсовано так, що дає аж нікуди.

І вони розуміють, що відновити те господарство можуть тільки ситі, забезпечені робітники. Голодні ж робітники не тільки не працюватимуть, але й чортом дивитимуть ся на владу, забуваючи, що то їхня влада, що то — вони самі.

Голод, мріють клати пани, запоморочить голову бідноті міській і сільській, він відбере в їх розум і вони не опиратимуть ся тоді нікому, хто-б прийшов їх врятувати, мов тих курчат на жердці хазяйка по ночі бере.

Як се зробити? — Дуже просто: не дати Радянській владі натурального податку зібрати. Не буде тоді чої бідноті істини, не буде чим Червону Армію постачати — приходить, пане, і пануй!

Отак мріють "наші" за кордоном. Треба же нам знати, які то є "наші", хто на чолі їх ватажечко.

Отут мусять селяни пам'ятати, що Петлюра вже звів ся на пани. Йому після того, як вже тричі він маючого зів на Україну, ніхто не їме віри. Розбігають ся його бувші спільники, хто куди потрапить.

А потрапляють вони до Скоропадського, що перебуває тепер у Німеччині, має добрі гроші і ганяє разом з німецькими банкірами. Ті багачі, що його кишеня не порожня, як у Петлюри, і обіцяють йому всяку допомогу. Круяться ся коло него всі панішники з України — і Українці, і Росіяни, і Польки, і Німці.

Манячать в їхніх очах колючі маєтки, не забувають вони аж до сьомого свого розкошування, не зречуть ся ніколи боротьби проти Радянської влади, що покидала геть усіх нероб-літатів.

Друга компанія крутиться ся коло австрійського князя Вільгельма Габсбурга або Василя Вишиваного, що придуриться Українцем, аби погетьманувати на Україні, та притиснувшись до мугирів собі на добрий пожиток.

Є й се охотники гетьманом бути — Павлюк-Остриця, князь Кочубей та сила інших магнатів.

Пам'ятаймо про сьому теплу компанію, не забуваймо про їхні капосні мрії і про те, як мрії ті можна розв'язати: голод перемогти мусить хліб з натурального податку, — ось де наш порятунк.

(Сек. Правда.)

ДО ПРЕДПЛАТНИКІВ.

Товариші! Коли змінюєте своє місце побуту, подавайте записку своєму стару і нову адресу. Сім зошадите багато часу для адміністрації і скорше дістанете часопис на нову адресу.

РОБІТНИЧІ КУРСИ В АНГЛІЙСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ.

Поміж усіми велитеськими організаціями й могутними установами, які здвигали собі англійське робітництво, окремої уваги заслугове Робітничий Освітній Союз, об'єднане робітничих і просвітних організацій Англії, з 300 відділами (бренчами) по містах і індустріальних центрах, з поверх 20.000 членів і з грошевиими засобами для своєї діяльності, правильно поставленими 1.400. юніями.

Цілюю Союзу не є технічне, професійне, а загально-освітнє; для того є окремі школи й установи і Союз туди не втручаєть ся. Робітничий Освітній Союз керуєть ся багатом широким робітничим кругом добути собі загальне й всестороннє освітнє, заступає принцип, що кождий робітник має право до такої освіти й до такої науки, яка його найбільш захоплює, і для того кождий повинен мати нагоду до такої освіти, якої сам хоче.

З того цілю Робітничий Освітній Союз стараєть ся стежити за освітніми потребами й інтересами робітництва і відповідно до того влаштовує популярні лекції і курси та організує літні школи і робітничі колежі. Окрім того він кооперує з місцевими провісними товариствами, шкільними властями та університетами, аби ними заведено студії, для яких заявляють ся серед робітників цікавість та охота.

Тому Робітничому Освітньому Союзови завдають ся окремі робітничі курси, які заведено спершу в відомі Оксфордські університеті і які тепер є вже у всіх англійських університетах.

Від звичайних університетських курсів ті робітничі курси відрізняють ся тим, що студенти їдуть туди не для того, щоб пройти екзамен та добути собі диплом, а для того щоб вчитися. Вчать ті самі університетські професори, та формальних лекцій звичайно не має. Замість їх дискусії поміж професором і студентами.

В класі не с'є бути більш як 30 студентів і в такім невеличкому гурті все можливе всестороннє виміна думок. Часто клас сама укладає собі програму навчання і зі згодою університетських властей вибирає професорів. Так як лекція проходить на дискусії, то й професор мусить бути пригатований на всяке питання і на його наприклад є все теоретичне знане економії, але з другого боку в кождого з його слухачів як зрілих і думаючих людей є свій практичний досвід з примінення теорії в щоденному житті. Звичайно лекція облічена на дві години, та буває, що дискусія продовжаєть ся довше, нераз же й на уліш.

Правильний курс триває три роки і на три роки записують ся студенти. Звичайно майже ніхто не тратить охоти так, щоб серед курсу відступити. Однак не всі однаково пригатовані до науки. Є такі, що самі багаті читали та самообразувались, та дехто мусить завернутися, щоб доповнити свою недостатку та загальну освіту.

Найбільш популярний предмет економія, що включає в себе й індустріальну історію та питане індустріалізму взагалі. Також популярне конституційне право і проблеми місцевого самоуправовання. Студенти, що пройшли вже перші курси, цікавлять ся теж філософією, літературою та іншими предметами. Математика і фізика вимагають більшої підготовки й тому мають менше прихильників. Те саме треба сказати про природничі науки, хоч і тут деякі курси по біології залічують ся до найбільш успішних.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

Підчас виборів до париської муніципальної ради вибрано по раз перший і то більшістю голосів комуністів.

РОБІТНИКИ НА ПОМІЧ "УКР. РОБ. ВІСТІМ".

І Соколов, Вєрєзін \$7.50
І. Тофан, Брайсайд 6.00
В. Горюхов, Торонто 5.00
С. Жура, Форт Віліам 5.00
В. Мігасюк, Вінніпег 5.00
І. Бакусюк, Вінніпег 5.00
І. О. Зєзєл, Рочестер 4.00
С. Білий, Вінніпег 2.00
Г. Ліпінський, Вінніпег 2.00
П. Палюк, Вінніпег 2.00
М. Булава, Токстон 1.00
В. Мурен, Доверс 1.00
Н. Загроз, Форт Віліам 1.00
П. Комар, Вінніпег 1.00
В. Рудюк, Вінніпег 1.00
Н. Федяк, Вінніпег 1.00
А. Хома, Вінніпег 1.00

Торонто, Онт.

Товаришу Редактору!
Посилаю вам в сім листі почтовий переказ на суму \$106.00, як пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти". Гроші ці зібрані на представстві вільних датків і на відділових мітінгах. Наш Відділ "Звук" ч. 2. рішав приурочити своїй діяльності відому в справі збирання грошей на "Укр. Роб. Вісти", яку я вам вніслю за пару днів, а гроші пославлю сьчас. Імена жертвувальників вніслю пізнійше. Наш Відділ призвав нашу пропозицію що до проголошення місяця листопада червоним місяцем "Укр. Роб. Вісти" і тижень тому назвав товаришів розбідларі рої на представстві, яке буде грати ся в користь "Укр. Роб. Вісти". Постараємось також відіграти на "Укр. Роб. Вісти" і ті штуки, які ми від вас отримали.

З тов. привітом, А. Чечун.

Едмонтон, Альта.

Товариші!
Посилаю вам почтовий переказ на суму \$170.00, з котрих \$106.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти", \$24.00 на переказу і \$40.00 за літературу від Зах. Окс. Комітету.

Імена жертвувальників на пресовий фонд вніслю пізнійше, коли збереть ся більше, бо товариш в Едмонтоні поведуть дальшу кампанію на поім своїй часописі "Укр. Роб. Вісти".

Сі гроші виславлю на скоро, відкалькауючись на ваш пошук.

З товаришним привітом.

А. Легхун.

Колгорт, Альта.

Товаришу Редактору!
В залученню сего листа виславлю вам \$37.25 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти", котроу то суму я сколектував на забаві в товариша Дмитра Журичука в Колгорті. Жертвували сьадуючі товариші:

Роман Гріба \$3.00
Павло Тимчук 2.00
Антон Гнатюк 1.00
Іоанн Шлемко 1.00
Софія Шлемко 1.00
Василь Печенюк 1.00
Василь І. Шлемко 1.00
Андрій Андрійчук 1.00
Василь П. Шлемко 1.00
Іван Григорчук 1.00
Микита Тимчук 1.00
Іван Петручук 1.00
Дмитро Марусик 1.00
Юрко Виростик 1.00
Параска Виростик 1.00
Іван Корчо 1.00
Василь Розновський 1.00
Дмитро Журичук 1.00
Захарія Костенко 1.00
Павло Гнатюк 1.00
Андрій Журичук 1.00
Киша Андрійчук 1.00
Марія Журичук 1.00
Юстин Хомчак 1.00
Василь Токар 1.00
Костянтин Петрик 1.00
Павло Юрєвич 1.00
Нікуй Шлемко 1.00
Ніколай Глазій 1.00
Сендія Губка 1.00
Петро Марусик 1.00
Нікола Перезик 1.00
Іван Дошенко 1.00
Тимофій Марусик 1.00
Іван Болюховський 1.00
Джим Куков 1.00
Петро Гусар 1.00
Василь Макаренко 1.00
Нікола Шлемко 1.00
Параска Шлемко 1.00

Разом \$37.25
В імені "Укр. Роб. Вісти" складаю всім жертвувальникам широкую подяку. Визнаю товаришів до дальшої допомоги своїй часописі "Укр. Роб. Вісти", бо наша преса, товариші, залежить від нас, робітників. До для товаришів! Помагаючи своїй пресі, ми самі собі помагаємо. Не забувайте за свій обов'язок.

Роман Гріба.

Мішель, Б. К.

В залученню сего листа пославлю вам почтовий переказ на суму \$100.25, з котрої \$75.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти", \$18.25 з розподілу книжок, замовлених через т. Штатський підписав його обліди на заході, \$3.00 з продажі драматичних примірників і \$4.00 на відплату переказати.

Довідавшись про прихід фінансове покладе нашої часописі, ми не чекаючи листопада, рішимо сьчасже поспішити "Укр. Роб. Вісти" з своєю поміччю. В сій справі Відділ У. Р. Д. в Мішелі скликав спеціальні збори, на яких товариші заявили, що еслиб не стало нашої часописі то туди і нас не треба, тоді не годило-б ся називатись нам свідомими робітниками. А коли ми себе зведемо свідомими робітниками, то не допустім до того, щоб наша часопись відзнавала ся до нас більше за поміччю, а такі сьчасже вніслю за ся справу поміччю "Укр. Роб. Вісти". Ми є зорганізо-

вані, то даймо-ж своїй часописі зорганізовану поміччю. Ми мусимо зрозуміти, чим є наша часопись для нашої організації.

Наш Відділ пославлю на перших порах по своїй змозі, а описав можливість відгрозом представстві і устроїмо пару забав, чистий дохід з котрих дамо на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти". Товариші на Мішелі сказали, що будуть працювати по змозі своїх сил і за всяку ціну постараться ся забезпечити існуванне своєї часописі.

Жертви зложили сьадуючі товари-

ші:

С. Сіхон \$10.00
П. Васильшин 5.00
Т. Шаємко 5.00
Ст. Гуцулак 5.00
Ю. Івасюк 5.00
Н. Драпака 5.00
В. Шевчук 5.00
Ст. Лазарчук 5.00
Н. Грізак 5.00
Г. Кориндов 3.00
З Відділу вніслювано 3.00
Ф. Андрійчук 2.50
А. Токма 2.00
М. Гуцулак 2.00
С. Кушнірчук 2.00
П. Шевчук 2.00
І. Росадюк 2.00
А. Ратковський 2.00
М. Савчук 1.00
Т. Григорчук 1.00
В. Томків 1.00
С. Мендюк 1.00
І. Сенчик 1.00
Ю. Дутка 1.00
С. Гарматок 1.00

Всім жертвувальникам товариська подяка. Ваш за кращу долю

Стефан Лазарчук, секретар.

Суабурі, Онт.

Дорога Редакціє!
Пославлю вам в сім листі \$41.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти". Гроші ці зібрані при сьадуючих обставинах.

Для 18. жовтня відбуло ся вчине т. С. Матійчука з т-кою М. Білінською. Забавляючись на весілю товариш не забули і про свою дорогу часопись, "Укр. Роб. Вісти". Товариш І. Вагнер і М. Костанюк зняли ся збіркою і сьадуючі товариші зложили свої жертви:

А. Кочмей \$1.00
С. Матійчук 1.00
В. Терещин 1.00
Д. Григорчук 1.00
Н. Ткачук 1.00
В. Віслюк 1.00
В. Спортанюк 1.00
І. Осадчук 1.00
Г. Сиско 1.00
В. Вівар 1.00
М. Бобюк 1.00
Н. Мамчук 1.00
Г. Визав 1.00
Зубик 1.00
Антон Гнатюк 1.00
Марія Завич 1.00
Ю. Визав 1.00
Ф. Осадчук 1.00
Я. Богаччук 1.00

Разом \$12.00

Сьадуючого дня, тобто 19. жовтня відбули ся збори Відділу У. Р. Д. в Суабурі в справі несення поміччю своїй часописі "Укр. Роб. Вісти". Не звважаючи на тепершній кризу, котра тяжко відбилася на економічній положенню робітників в загальній місцевості, ми рішав вилати з кеш \$25.00 на поім своїй часописі. Крім того \$4.00 зложили сьадуючі товариші:

Г. Ізачук \$1.00
І. Костинюк 1.00
М. Костанюк 1.00
І. Сорока 1.00
І. Вагнар 1.00

Разом \$29.00

І. Сорока, секр.

Колгорт, Альта.

Відділ У.Р.Д. "Дорога Воля" устроїв 10. жовтня вечером забаву-танець і коштовний баз. Не тому ми устроївали сью забаву, що нам забагло ся гуляти, але тому, що наш Відділ мав довг. Отож щоб позбутися ся як найскорше того довгу і дальше помагаючи сплачувати довг "Укр. Роб. Вісти" ми устроїли забаву. Успіх наш був досить гарний, бо загального приходу було \$259.00.

Довгу було \$84.00
За галю і за музику 48.75
За буфет 16.50